

Arrest

nr. 327 342 van 27 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Venezolaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 19 april 2023, dienen op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 31 juli 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoekers worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 27 maart 2024.

1.3. Op 7 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 12 juni 2024.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 25 november 1991 in de staat Caracas. U deed militaire dienst tot eerste korporaal van 2011 tot 2013. In 2014 begon u aan een bijkomende opleiding tot sergeant. U maakte deze niet af nadat u sprak met uw vader en broer [O.J.] (CGVS: [...]) over wantoestanden binnen het leger. Een generaal waarbij u computers herstelde hielp u door uw ontslag te tekenen. Uw vader heeft er een lange carrière bij het leger opzitten. Uw zus [Y.J.], uw broer en uw schoonbroer, de man van uw zus [L.A.], waren ook actief bij de Venezolaanse strijdkrachten. U kampt met gezondheidsproblemen en lijdt aan chronische anemie.

Op 25 november 2015 was u samen met uw ouders, uw neeffes en nichten, en uw toenmalige verloofde [C.E.A.] ([...]) slachtoffer van een gewapende overval in het huis van uw ouders in La Mata, Charallave. U linkt dit aan de georganiseerde misdaad in Venezuela. Eind 2015 besloot u met [C.] te verhuizen naar het eiland Margarita. U werkte daar voor het ICT-departement van het ministerie van gezondheid. Rond deze tijd begonnen de problemen van uw broer [O.J.] omwille van zijn opstandigheid binnen het leger. Op 25 februari 2016 trouwde u met [C.]. Kort hierna, op 25 maart 2016, kregen jullie een eerste dochter genaamd [S.H.] (nationaal nummer [...]).

In 2018 verhuisden jullie terug naar het vasteland omdat de problemen van uw broer verergerden. Jullie wisselden continu van verblijfplaats tussen Chacao en Charallave. In Chacao verbleven jullie in het appartement van de tante van [C.]. In Charallave hadden jullie een eigen woning in de buurt La Mata. Uw ouders hadden een huis in Matalinda dichtbij dat van jullie. Zo'n vijf jaar geleden gingen uw ouders uit elkaar.

In juni 2018 vluchtte uw schoonbroer [D.L.M.S.P.] (CGVS: [C.]) vanuit Venezuela naar België, waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Het CGVS en de RvV oordeelden echter dat uw schoonbroer geen recht had op een internationale beschermingsstatus in België.

In 2019 gingen uw broer en schoonbroer naar Colombia uit onvrede met het militaire apparaat van Venezuela. Na een paar maanden keerde [O.J.] terug en bood hij zich aan bij de militaire rechtbank van Venezuela. Hij werd als landverrader gezien en kreeg als straf dat hij zich gedurende drie jaar wekelijks moest gaan aanbieden op de rechtbank en hij het land niet mocht verlaten. Ook werd hij uit zijn politieke rechten onttrokken. Uw broer vertelde u dat hij werd gefolterd na zijn terugkomst uit Colombia. U hielp uw broer door soms mee te gaan naar de rechtbank. U gaf hem ook de sleutel van uw huis in La Mata.

Tussen 2019 en jullie vertrek hoorden jullie vaak patrouillewagens langskomen. Ook werd in 2020 of 2021 het huis een keer omsingeld en werden uw vrouw en moeder onder schot gehouden. Jullie besloten dat het zo niet verder kon en regelden het paspoort van uw vrouw, kinderen, dat van uzelf, alsook dat van uw broer. Op 13 juli 2021 kregen u en [C.] een tweede dochter genaamd [N.E.] (nationaal nummer [...]).

U verliet samen met uw echtgenote en twee kinderen Venezuela op 18 april 2023 legaal vanuit de luchthaven van Caracas. U vloog naar Madrid en verder naar Brussel. U kwam hier aan op 19 april en diende op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw broer [O.J.] bereikte België op 13 juli 2023 en diende een verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaarde te zijn gedeserteerd uit het leger en hier problemen door te hebben gekregen. Daarenboven verklaarde uw broer dat de vredeskorpsen hem meermaals probeerden te rekruteren. Op 23 augustus 2023 werd besloten hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gearresteerd te worden door de Venezolaanse overheid omwille van uw financiële steun en het bieden van onderdak aan uw broer. U vreest te worden berecht bij de militaire rechtbank omwille van uw status als actief reservist.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: het paspoort van uw echtgenote, uw kinderen en uzelf, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw twee kinderen, uw blanco strafregister, uw bewonerskaart, jullie huwelijksakte, verschillende diploma's, een werkattest, uw militaire kaart, foto's tijdens uw legeropleiding, verschillende medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo kan er ten eerste geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u bij een terugkeer door de Venezolaanse overheid zou worden gearresteerd omwille van het feit dat u uw broer onderdak bood en zijn paspoort hebt betaald. Volgens uw verklaring zou u uw broer hebben geholpen Venezuela te **ontsnappen** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27.03.2024 (verder NPO), p.21). Er dient in dit verband gewezen te worden op het feit dat uw broer zijn straf heeft uitgezeten en hij legaal is kunnen vertrekken via de luchthaven van Caracas. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, zei u dat hij tegen de autoriteiten zei dat hij met vakantie ging en dus als toerist is mogen vertrekken (ibid.). U voegde hier nog aan toe dat de beslissing veranderd werd wanneer ze te weten kwamen dat uw broer niet met vakantie ging, maar dat hij Venezuela voorgoed verliet (ibid.). Deze versie van de feiten verschilt met die van uw broer [O.J.] (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS broer d.d. 03.08.2023 (verder NPO1 broer), p.12). Hij verklaarde namelijk dat hij op de luchthaven al zijn documenten toonde en er een bewaker hem opmerkte. Uw broer vermoedt dat deze man hem ooit heeft gezien op een conventie of bijeenkomst van het leger. De bewaker legde namelijk erg de nadruk op het beroep dat Oscar uitoefende. Uw broer hield vol een handelaar te zijn, geen ex-militair, en ze lieten hem uiteindelijk zo'n halfuur voor zijn vlucht gaan (ibid.). Uw verklaring dat de autoriteiten te weten zijn gekomen dat uw broer niet gewoon met vakantie ging maar voorgoed weg was komt dus niet terug in de verklaringen van uw broer. Dit doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wat er ook van zij, de vaststelling blijft dat uw broer legaal en probleemloos Venezuela heeft verlaten. Het is dan ook geenszins geloofwaardig dat de Venezolaanse overheid u ziet als degene die uw broer heeft helpen **ontsnappen** als zij hem een paspoort lieten aanmaken en hem ook legaal lieten vertrekken. De bovenstaande vaststellingen doen sterk afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven dient opgemerkt dat u en uw gezin het land besloten te verlaten vóór [O.J.] dit deed en dit uit veiligheidsoverwegingen. U verklaarde hierover dat uw zus u had aangeraden het land te verlaten alvorens [O.J.] dat deed zodat de politie niet naar uw huis zouden komen om te vragen waar uw broer zich bevond (NPO, p.15). U en uw familie hebben er dus alles aan gedaan om enig vermoeden van hulp of betrokkenheid te verdoezelen.

Verder dient opgemerkt dat u zelf verklaarde geen persoonlijke problemen te hebben gekend omwille van de situatie met uw broer (NPO, p.15). U haalde wel een incident aan waarbij ze het huis hadden omsingeld en uw moeder en vrouw onder schot hielden. Gevraagd wanneer dit zich heeft afgespeeld, antwoordde u vaagweg dat het 2020 of 2021 was, maar dat er immers zo veel dingen zijn gebeurd (ibid.). Wanneer u dan gevraagd werd over wat u het dan precies hebt, vertelde u over de nachten dat jullie niet konden slapen omdat zij op het dak liepen en de vele patrouillewagens die passeerden (ibid.). Wat betreft het incident waarbij ze uw huis hadden omsingeld en uw vrouw en zus onder schot hebben gehouden dient opgemerkt dat uw broer daar in zijn twee interviews niets over heeft gezegd (zie blauwe map; NPO1 broer, p.1-23 en zie notities persoonlijk onderhoud CGVS broer dd. 10.08.2023 (verder NPO2 broer), p.1-23). Volgens zijn verklaringen kwamen er mensen van de vredeskorpsen het huis van uw ouders geregeld opzoeken. Uw moeder zag dan zwarte auto's zonder nummerplaat en mensen met bivakmutsen en was daar dan heel erg bang van. Ook uw vader zou hier erg onder de indruk van geweest zijn (NPO1 broer, p.19). Uw broer vermeldde in geen van zijn twee gehoren dat mensen het huis hadden omsingeld of dat ze uw moeder en echtgenoot onder schot hebben gehouden. Ook wordt u niet vermeld wanneer hij het over die belagingen heeft. Uw broer verklaarde wel dat u hem soms onderdak bood voor periodes van twee à drie maand om de belaging aan het huis van uw ouders te doen verminderen (NPO2, p.17). De vaststelling dat jullie verklaringen hierover niet overeen komen doet sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven asielaanbod. Verder dient nog opgemerkt dat uit zowel uw verklaringen als die van uw broer niet kan worden afgeleid dat de Venezolaanse ordediensten u of uw gezin viseerden. Uit jullie verklaringen blijkt enkel uw broer het doelwit geweest te zijn. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven dient opgemerkt dat uw ouders [O.J.] ook gesteund en geholpen hebben en het dus opvallend is dat zij nog steeds in Venezuela verblijven en geen problemen kennen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat uw ouders uit elkaar zijn en uw vader in een residentie bij zijn werk woont en dit probleem dus geen impact

op hem heeft omdat hij niet in Matalinda of La Mata verblijft. Over uw moeder zei u dat zij een ouder persoon is en ze haar dus niet gaan lastigvallen, ook omdat het vooral een mannenkwestie is (NPO, p.18). Gevraagd waar uw vader dan precies woont, legde u uit dat hij in Ocumare woont en werkt, op een halfuur afstand van de plek waar u met uw broer woonde (NPO, p.19). Dat de reden waarom uw vader geen problemen kent is omdat hij niet meer in La Mata of Matalinda woont is geenszins geloofwaardig. U verklaarde zelf dat uw vader nog elk weekend naar het huis in Matalinda gaat (NPO, p.5). Ook is het moeilijk geloven dat de Venezolaanse ordediensten niet in staat zijn uw vader op te sporen. Wanneer u opnieuw werd geconfronteerd met de vaststelling dat uw vader [O.J.] toch ook onderdak heeft geboden en hem heeft geholpen, antwoordde u dit niet te kunnen zeggen omdat u niet hebt kunnen vragen aan uw broer of iemand anders hem heeft geholpen (NPO, p.19). Uit de verklaringen van uw broer blijkt nochtans duidelijk dat zowel uw moeder als uw vader hem hebben geholpen en zij aanwezig waren bij verschillende sleutelmomenten. Zo werd de betekening van uw broer afgegeven aan uw vader en verklaarde [O.J.] met uw ouders te hebben besproken wat hiermee te doen (NPO2 broer, p.16 en 17). Ook verklaart hij dat uw vader hem emotioneel gesteund heeft ter voorbereiding van zijn vertrek (NPO2, p.21). Dat u op het CGVS verklaart niet te weten of uw vader uw broer heeft geholpen is dus weinig serieus. De vaststelling dat uw ouders [O.J.] hebben bijgestaan in zijn proces van desertie en hier geen problemen door kennen zet de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging sterk op de helling.

Bovenstaande vaststellingen doen concluderen dat u niet aannemelijk hebt gemaakt een vrees voor vervolging te koesteren omwille van de hulp die u en uw familie boden aan uw broer [O.J.].

Het is dan ook niet geloofwaardig dat u bij een terugkeer naar Venezuela extra zal worden geviséerd omdat u een reservist zou zijn en met name veroordeeld zal worden voor een militaire rechtbank. In dit verband dient nog gewezen te worden op het feit dat u en uw gezin het land probleemloos en legaal konden verlaten. Gevraagd naar uw vertrek uit Venezuela, verklaarde u dat ze uw paspoorten hadden afgenomen om te zien of er manieren waren om jullie af te persen (NPO, p.11). Gevraagd hoelang ze dit hebben gedaan, zei u dat het twee of drie uur duurde omdat ze wilden weten van waar jullie kwamen en of het klopte dat jullie op vakantie gingen (ibid.). Uit niets blijkt dus dat er problemen werden gemaakt omwille van uw reservistenstatus ondanks dat uw paspoort grondig werd gecontroleerd. Ook dient nog opgemerkt dat de stopzetting van uw opleiding tot sergeant, uw ontslag dus, werd goedgekeurd door een bevriende generaal en hij u ook nog eens hielp uw dossier leeg te maken zodat er zelfs niet vermeld stond dat u deze opleiding bent begonnen (NPO, p.10 en NPO, p.21). Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map dat er geen aanwijzingen zijn dat militairen uit de actieve reserve de afgelopen jaren zijn opgeroepen. Noch dat ze actief worden opgespoord. U maakt dus niet aannemelijk bij een terugkeer naar Venezuela te worden geviséerd omwille van uw status als reservist of te zullen worden veroordeeld door een militaire rechtbank.

Wat betreft de gewapende overval op 25 november 2015 dient opgemerkt dat u hier zelf geen vrees bij terugkeer aan koppelt. U zei hierover dat het een slechte ervaring was, maar u het niet relevant achtte wat betreft uw asielrelaas. Verder verklaarde u nog dat de georganiseerde misdaad erachter zat (NPO, p.19), iets wat u ook bij de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had aangegeven (zie vragenlijst CGVS 23/21131, vraag 5). Uw echtgenote verklaarde echter bij de DVZ en in haar persoonlijk onderhoud dat het incident wel te maken had met uw broer en dat de overvallers steeds bleven vragen naar 'de militair' en het wapen van uw broer zochten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS [C.] d.d. 27.03.2024 (verder NPO [C.]), p.13 en zie vragenlijst CGVS 23/21131B). De vaststelling dat jullie hierover uiteenlopende verklaringen aflegden doet sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van diezelfde verklaringen. Niettemin dient opgemerkt dat jullie na de feiten nog lange tijd in Venezuela hebben gewoond en dit dus een losstaand, eenmalig incident lijkt te zijn. Ook hebben jullie dit allebei niet zelf vermeld tijdens jullie interview op het CGVS wanneer jullie werden gevraagd alle redenen te geven voor jullie vertrek (NPO, p.16 en NPO [C.], p.11). Dat jullie omwille van dit incident een vrees bij terugkeer koesteren kan dus niet worden aangenomen.

Ten slotte verklaarde u een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw gezondheid en legde u medische documenten voor omtrent uw chronische anemie (NPO, p.17). Er dient in dit verband gewezen te worden op het feit dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Verder dient opgemerkt dat in de mate dat u verwijst naar uw medische toestand en de problemen hierdoor bij terugkeer, het CGVS erop wijst dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is, zodat het enkel aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekomt om te oordelen of uw medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in Venezuela en dus al dan niet een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 EVRM. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u dat u bij een terugkeer naar Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Jullie identiteitsdocumenten – het paspoort van uw echtgenote, uw kinderen en uzelf, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw twee kinderen, uw blanco strafregister, uw bewonerskaart en jullie huwelijksakte – bevatten informatie omtrent jullie identiteit en herkomst, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Uw diploma's en uw werkattest bevatten informatie over uw activiteiten in Venezuela, iets wat wederom niet meteen wordt betwist. Wat betreft uw militaire kaart en de foto's die u voorlegde van tijdens uw legeropleiding dient opgemerkt dat deze louter kunnen aantonen dat u bij het Venezolaanse leger zou hebben gezeten. Zoals hierboven reeds beschreven kan er echter niet geloofd worden dat u bij terugkeer zou worden geviséerd omwille van uw status als reservist of te zullen worden veroordeeld door een militaire rechtbank.

Volledigheidshalve dient wat betreft de internationale beschermingsstatus van uw broer [O.J.] (CGVS: [...]) nog opgemerkt dat het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Wat uw twee dochters [S.H.] (nationaal nummer [...]) en [N.E.] (nationaal nummer [...]) betreft dient opgemerkt dat u hun vrees koppelt aan dat van u, en u geen individuele vrees in hun hoofde aanhaalt (NPO, p. 16).

*Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders*

systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

In dit verband dient nogmaals gewezen te worden op het feit dat u en uw gezin het land volledig legaal en zonder grote problemen konden verlaten (NPO, p.11).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolívar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 7 november 1990 in Petare in de staat Miranda. Toen u zo'n vijf jaar oud was bent u verhuisd naar Valencia. Op uw veertiende verhuisde u naar Charallave.

Toen u zo'n twintig jaar oud was woonde u gedurende een jaar bij vrienden in San Casimiro. U volgde verschillende cursussen omtrent mensenrechten en pendelde van en naar Caracas ter voorbereiding op de universiteit. Tijdens dat jaar merkte u wantoestanden op in het dorp in verband met corruptie alsook machtsmisbruik door de burgemeester. U wilde de lokale bevolking helpen en wees hen op hun rechten. Ook begon u onregelmatigheden aan te klagen en verzamelde u samen met [J.], iemand van het gemeentebestuur, bewijzen hiervan. De burgemeester kon dit niet appreciëren en stuurde de colectivos op [J.] en u af. Ook zeiden ze de baby van [J.] iets aan te doen mochten jullie de bewijzen voorleggen. U verbrak hierna elk contact en keerde nooit meer terug naar San Casimiro.

Toen u opnieuw in Charallave woonde, leerde u uw huidige echtgenoot [J.A.B.C.] (CGVS: [...]) kennen. Op 25 november 2015 was u samen met uw schoonouders, uw toenmalige verloofde [J.A.] en zijn neefjes en nichtjes slachtoffer van een gewapende overval in het huis van uw schoonouders in La Mata, Charallave. U linkt dit aan georganiseerde misdaad en aan de problematische situatie van uw schoonbroer [O.J.] (CGVS: [...]) ten gevolge van zijn desertie uit het leger. Hierna verhuisden u en uw echtgenoot naar het eiland Margarita. Jullie trouwden op 25 februari 2016. Kort hierna, op 25 maart 2016, beviel u van uw eerste dochter [S.H.] (nationaal nummer [...]).

In 2018 verhuisden jullie terug naar het vasteland omdat de problemen van uw schoonbroer verergerden. Jullie wisselden continu van verblijfplaats tussen Chacao en Charallave. In Chacao verbleven jullie in het appartement van uw tante. In Charallave hadden jullie een eigen woning in de buurt La Mata. Uw schoonouders hadden een huis in Matalinda dichtbij dat van jullie.

In juni 2018 vluchtte uw broer [D.L.S.M.P.] (CGVS: [...]) vanuit Venezuela naar België, waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Het CGVS en de RvV oordeelden echter dat uw broer geen recht had op een internationale beschermingsstatus in België.

In 2019 gingen uw schoonbroer en de echtgenoot van uw schoonzus naar Colombia uit onvrede met het militaire apparaat van Venezuela. Na een paar maanden keerde [O.J.] terug en bood hij zich aan bij de militaire rechtbank van Venezuela. Hij werd als landverrader gezien en ten gevolge van deze situatie werden jullie thuis belaagd door de Fuerzas de Acciones Especiales (FAES). Tussen 2019 en jullie vertrek hoorden jullie vaak patrouillewagens langskomen. Ook werd in 2020 of 2021 het huis een keer omsingeld en werden u en uw schoonmoeder onder schot gehouden. Jullie besloten dat het zo niet verder kon. Jullie regelden en betaalden jullie paspoorten alsook die van uw schoonbroer [O.J.] . Op 13 juli 2021 beviel u van een tweede dochter genaamd [N.E.] (nationaal nummer [...]).

U verliet samen met uw echtgenoot en twee kinderen Venezuela op 18 april 2023 legaal vanuit de luchthaven van Caracas . U vloog naar Madrid en verder naar Brussel. U kwam hier aan op 19 april en diende op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw schoonbroer [O.J.] bereikte België op 13 juli 2023 en diende een verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaarde te zijn gedeserteerd uit het leger en hier problemen door te hebben gekregen. Op 23 augustus 2023 werd besloten hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u dat uw echtgenoot gearresteerd en gefolterd gaat worden.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: het paspoort van uw echtgenoot, uw kinderen en uzelf, de identiteitskaart en geboorteakte van uw echtgenoot, de geboorteakte van uw twee kinderen, het blanco strafregister van uw echtgenoot, zijn bewonerskaart, jullie huwelijksakte, verschillende diploma's van uw echtgenoot alsook een werkattest, de militaire kaart van uw echtgenoot en foto's tijdens zijn legeropleiding, verschillende medische documenten van uw echtgenoot.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan een depressie te lijden en dit nog niet te hebben besproken met een psycholoog (zie verklaring DVZ, vraag 29). Wanneer u hier tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS over werd bevraagd, gaf u opnieuw aan nog niet naar de psycholoog te zijn gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27.03.2024 (verder NPO), p. 3). Deze door u aangehaalde problematiek wordt dus niet ondersteund door enige attesten. Ook haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Ook gaf u aan zowel de tolk als de gestelde vragen goed te hebben begrepen (NPO, p.14). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat betreft uw verklaring dat u door de colectivos bent bedreigd toen u wantoestanden probeerde aan te kaarten in San Casimiro dient opgemerkt dat hier geen vrees bij terugkeer aan kan worden gekoppeld. Zo vond het incident namelijk erg lang geleden plaats, u was zo'n twintig jaar oud, en hebt u na uw vertrek uit het dorp nooit nog problemen gekend (NPO, p.8). Ook vermeldde u het incident niet wanneer gevraagd werd naar alle redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren (NPO, p.11). U maakte dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van het incident in 2010 waarbij u wantoestanden wilde aankaarten en hierdoor bedreigingen ontving van de colectivos.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en uw verzoek om internationale bescherming voor de rest volledig steunen op de motieven die door uw partner [J.A.B.C.] (CGVS: [...]) werden aangehaald. Inzake zijn verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dan ook op. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

[Idem motieven eerste bestreden beslissing.]”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betogen dat verzoeker verteld heeft dat de Venezolaanse overheid er nu allicht van op de hoogte is dat zijn broer het land voorgoed verlaten heeft, terwijl die op zijn beurt aan de overheid had verteld dat hij op vakantie ging toen hij uit Venezuela vertrok.

Zij stellen moeilijkheden te ondervinden met data en correcte tijdsaanduidingen zoals exacte jaartallen of periodes, maar geven aan dat zij wel op chronologische wijze incidenten en gebeurtenissen kunnen vertellen.

Zij benadrukken dat verzoekster uitgebreide en doorleefde verklaringen afgelegd heeft over het incident dat zij persoonlijk heeft meegemaakt en verwijzen hiervoor naar pagina's 12 en 13 van haar persoonlijk onderhoud. Zij achten het onredelijk dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met haar verklaringen, maar zich enkel gebaseerd te hebben op de verklaringen van haar broer, die het incident niet persoonlijk heeft meegemaakt.

Zij stellen niet te weten of de ouders van verzoeker zijn broer O.J. ook effectief financieel hebben gesteund. Zij weten enkel dat ze hem in huis genomen hebben en dat ze altijd een steunfiguur zijn geweest voor hem. Zij wensen te benadrukken dat de ordediensten oudere mensen steeds gerust laten omwille van hun leeftijd.

Ze volharden in de vrees in hoofde van verzoeker, met name dat hij gevisieerd zal worden omdat hij een reservist is. Zij wijzen erop dat verzoeker afkomstig is uit een familie met een militaire achtergrond waardoor dergelijke elementen wel onderzocht worden en nauw in de gaten gehouden worden gelet op de gevoeligheid in Venezuela rond landverraad en militairen.

Verder stippen zij aan dat de georganiseerde misdaad gesteund wordt door de autoriteiten waardoor ze met elkaar te maken hebben, maar erkennen zij dat hun vrees niet volledig afhangt van de benedeleden.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voeren verzoekers aan dat de georganiseerde misdaad in Venezuela in die mate toegenomen is, dat ACLED na evaluatie geconcludeerd heeft dat het geweld door bendes als politiek geweld beschouwd moet worden. Volgens hen bereikt het bendegeweld een dusdanig niveau dat iedereen er het slachtoffer van kan worden. Uit de COI Focus van november blijkt volgens hen dat in de afgelopen drie jaar, criminele activiteiten die in voorgaande jaren waren afgelopen, opnieuw zijn toegenomen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 28 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- COI Focus *Venezuela: Situatieschets* van 26 september 2024;
- EUAA *Venezuela Country Focus* van november 2023.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar Venezuela gearresteerd te worden door de autoriteiten omdat ze financiële steun en onderdak geboden hadden aan verzoekers broer O.J., die in België erkend werd als vluchteling (AD CGVS, Vragenlijst verzoekster, punt 3.4; Vragenlijst verzoeker, punt 3.5). Verzoeker vreest ook nog berecht te zullen worden bij de militaire rechtbank omwille van zijn status als actief reservist (NPO verzoeker, p. 16).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

l) Er kan geen geloof gehecht worden aan hun verklaringen dat zij bij terugkeer door de Venezolaanse overheid gearresteerd zullen worden omwille van het feit dat zij verzoekers broer onderdak boden en zijn paspoort betaald hebben omdat (a) verzoekers verklaringen, dat de autoriteiten te weten zijn gekomen dat zijn broer niet gewoon met vakantie ging maar voorgoed weg was niet overeenkomt met de verklaringen van zijn broer, namelijk dat hij op de luchthaven al zijn documenten toonde en volhield een handelaar te zijn; (b) verzoekers besloten het land te verlaten vóór verzoekers broer J.O. en dit uit veiligheidsoverwegingen en zij

er alles aan gedaan hebben om enig vermoeden van hulp of betrokkenheid te verdoezelen; (c) verzoeker verklaarde geen persoonlijke problemen gekend te hebben omwille van de situatie van zijn broer en noch uit hun eigen verklaringen, noch uit die van zijn broer J.O. blijkt dat verzoekers' gezin gevisieerd werd; (d) ook verzoekers ouders O.J. gesteund en geholpen hebben en het dan opvallend is dat zij nog steeds in Venezuela verblijven en er geen problemen kennen;

II) Het is niet geloofwaardig dat verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela extra gevisieerd zal worden omdat hij een reservist zou zijn en dat hij veroordeeld zal worden door de militaire rechtbank nu (a) verzoekers en hun kinderen Venezuela probleemloos en legaal konden verlaten; (b) uit niets blijkt dat er problemen gemaakt werden omwille van zijn reservistenstatus ondanks dat zijn paspoort grondig werd gecontroleerd; (c) de stopzetting van zijn opleiding tot sergeant, zijn ontslag dus, goedgekeurd werd door een bevriende generaal die hem ook hielp zijn dossier leeg te maken zodat er zelfs niet vermeld stond dat hij die opleiding begonnen was en (d) uit de landeninformatie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn dat militairen uit de actieve reserve de afgelopen jaren zijn opgeroepen, noch dat ze actief worden opgespoord;

III) Verzoekers leggen tegenstrijdige verklaringen af over de gewapende aanval op 25 november 2015 en volgens verzoeker was het niet relevant wat betreft zijn asielrelaas en gaat het om een éénmalig incident;

IV) Verzoekers' medische problemen houden geen verband met de criteria in het Vluchtelingenverdrag;

V) De neergelegde documenten zijn niet van die aard de geloofwaardigheid van hun relaas te herstellen;

VI) De internationale beschermingsstatus van verzoekers broer O.J. leidt niet automatisch tot een toekenning van de beschermingsstatus en het staat verzoekers vrij de geëigende procedures, die mogelijks kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de familiale situatie in te dienen;

VII) In hoofdte van hun twee dochters halen verzoekers geen individuele vrees aan;

VIII) Er kan niet *a priori* worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door die terugkeer en/of enkel en alleen door het feit dat hij/zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is, een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), beschreven behandeling; uit verzoekers verklaringen blijkt nergens dat zij een dergelijk profiel hebben en evenmin dat zij voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stonden noch dat die autoriteiten op de hoogte zijn van hun verzoek om internationale bescherming; bovendien verkregen ze een paspoort van hun overheid en konden ze er het land legaal mee verlaten;

IX) Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en verzoekers tonen niet aan dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in staat zouden zijn om in hun elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijven. De bestreden beslissingen motiveren terecht dat verzoekers de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt hebben en dat zij niet aannemelijk maken dat zij Venezuela verlaten hebben omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.3.1. Verzoekers brengen niets in tegen de terechtte vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan hun verklaringen dat zij bij terugkeer door de Venezolaanse overheid gearresteerd zullen worden omwille van het feit dat zij verzoekers broer onderdak geboden hebben en zijn paspoort betaald hebben. Ten eerste gaan zij eraan voorbij dat zij Venezuela verlaten hebben vóór verzoekers broer en dit om te vermijden dat de politie dan te weten zou komen dat hij bij hen kon verblijven (NPO, p. 15; AD CGVS, landeninformatie, NPO 1 O.J., p. 8). Ten tweede heeft verzoeker expliciet aangegeven dat hij persoonlijk geen problemen gekend heeft omwille van de situatie van zijn broer (NPO, p. 15) en hebben verzoekers op geen enkel moment gewag gemaakt van bepaalde incidenten die ontstaan zouden zijn omwille van diezelfde broer. Dit laatste vindt ook steun in de verklaringen van zijn broer. Op de vraag van de *protection officer*, of zijn familieleden problemen hebben gekend tussen 2019 en zijn vertrek in 2023, antwoordde verzoekers broer O.J. ontkennend (AD CGVS, landeninformatie, NPO 1 O.J., p. 19). Hoewel verzoekers ouders O.J. gesteund en geholpen zouden hebben, moet worden vastgesteld dat zij nog steeds in Venezuela verblijven en er geen problemen kennen. Waar zij in hun verzoekschrift dan wensen te preciseren dat ze zeker niet weten of de ouders van verzoeker zijn broer O.J. ook effectief 'financieel' hebben gesteund, maar wel dat ze altijd een steunpilaar zijn geweest, doet dit hoegenaamd geen afbreuk aan de vaststelling dat zij geen problemen ondervonden hebben en dat verzoekers geen gewag hebben gemaakt van incidenten die te wijten zijn aan de situatie van verzoekers broer. Bovendien is het opmerkelijk dat verzoekers onderling niet consistent zijn over het enige incident dat zich zou hebben voorgedaan, nu volgens verzoeker hier de georganiseerde misdaad achter zat (NPO verzoeker, p. 19; AD CGVS, vragenlijst punt 5) terwijl het volgens verzoekster te maken had met haar schoonbroer (NPO verzoekster, p. 13 en AD CGVS). Bovendien is het allerm minst aannemelijk dat een gebeurtenis in 2015 zou leiden tot een vlucht uit Venezuela acht jaar later, te meer nu er

geen melding wordt gemaakt van andere en meer recentere incidenten (zie *supra*). Gelet op het geheel van voorgaande zijn er aldus geen redenen voorhanden op grond waarvan een vrees in hoofde van verzoekers kan worden weerhouden gelinkt aan de situatie van verzoekers broer.

4.3.3.2. Waar zij louter volharden in de vrees in hoofde van verzoeker omdat hij een militair was, laten zij de concrete motieven in dit verband in de bestreden beslissing volledig onbesproken. Verzoekers brengen onder meer niets in tegen de pertinente vaststelling dat de stopzetting van zijn opleiding tot sergeant, zijn ontslag dus, goedgekeurd werd door een bevriende generaal die hem ook hielp zijn dossier leeg te maken zodat er zelfs niet vermeld stond dat hij die opleiding begonnen was (NPO verzoeker, p. 10-21). Ook zijn broer maakte er geen melding van dat verzoeker bij het leger was (AD CGVS, landeninformatie, NPO 1 O.J., p. 8-9), terwijl hij er uitdrukkelijk naar werd gevraagd. Bovendien brengen verzoekers geen andersluidende landeninformatie naar voren die zou nopen tot een andere beoordeling, dan deze gemaakt door de commissaris-generaal. Verzoekers zijn niet in staat de pertinente motieven hieromtrent in de bestreden beslissing te weerleggen. Daar zij pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier blijven zij onverminderd overeind.

4.3.3.3. Gelet op verzoekers hoogopgeleid profiel en de aard van zijn tewerkstelling, namelijk zijn tewerkstelling binnen de ICT departement van het ministerie van gezondheid (AD CGVS, Verklaring DVZ, punten 11 en 12; NPO, p. 7) is het allerm minst aannemelijk dat hij niet goed zou zijn in jaartallen en data (NPO verzoeker, p. 6). Verder zijn er geen medische gegevens voorhanden die erop wijzen dat verzoeker moeilijkheden zou kunnen hebben met het vermelden van jaartallen. In hun verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan zich te beperken tot loutere blote beweringen, die verder niet onderbouwd worden, waardoor dit geen ernstig betoog betreft en het geen ander licht kan werpen op de vaststellingen van de commissaris-generaal.

4.3.3.4. De overige geuite kritiek in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing en is slechts te herleiden tot loutere *post factum* beweringen. Verzoekers laten uitschijnen het niet eens te zijn met de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder deze *in concreto* te weerleggen. De motieven met betrekking tot de neergelegde documenten en de medische problemen worden bovendien onbesproken gelaten en worden ook integraal overgenomen, daar zij pertinent en draagkrachtig zijn.

4.3.3.5. Verzoekers betwisten verder niet dat uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, niet blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en dat zij evenmin aantonen dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in staat zouden zijn om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien. Voorts wordt nergens in de informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en moeten verzoekers *in concreto* aantonen dat er wat hen betreft in hun land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar zij in gebreke blijven.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun vluchtrelaas en zij niet aannemelijk hebben gemaakt Venezuela te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekers kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gemotiveerd dat uit de landeninformatie niet blijkt dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de landeninformatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst, zijn deugdelijk en pertinent. Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift naar algemene informatie die in lijn ligt met of dezelfde is als die waarop de analyse in de bestreden beslissingen is gebaseerd, en doet er derhalve geen afbreuk aan. Het betoog dat zwaarbewapende en sterk georganiseerde bendes betrokken zijn bij drugshandel, afpersing, ontvoeringen en huurmoorden en het bendegeweld als politiek geweld dient beschouwd te worden, doet niets af aan de pertinente vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het crimineel geweld in Venezuela in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Deze analyse houdt stand in het licht van de informatie vervat in de COI Focus *Venezuela: situatieschets* van 26 september 2024 waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota die op 28 april 2025 werd neergelegd door de verwerende partij.

Nergens kan uit de beschikbare landeninformatie blijken dat er in de deelstaat Miranda, vanwaar verzoekster verklaart afkomstig te zijn en waar zij beiden gewoond hebben voor hun komst naar België (AD CGVS, Verklaring DVZ, verzoeker punt 10; verzoekster punten 5 en 10; NPO verzoeker, p. 6), sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Venezuela een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.5. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftieng door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO